

Nr. 8

1964

Årg. 5

FÖRSAMLINGEN — KRISTI KROPP

Efter min artikel "Sunda entusiaster" i Midnattsropets decembernummer, vill jag förtydliga mig något ifråga om synpunkten på Guds församling. I detta ämne har ju både broder Imsen och flera andra kära bröder både skrivit och uttalat sig, men det är stort och kan belysas på olika sätt.

Ordet visar oss Guds församling som Kristi kropp och som Jesu brud. Det första visar oss församlingen i funktion och lemmarnas förhållande till varandra, det andra brudens längtan och trängtan att komma nära Honom, som hon rätteligen tillhör. Abba Fader! Jesus är församlingens huvud och kroppen *en enda*, men denna kropp har oändligt många lemmar med olika funktioner. I kroppen lyder varje lem huvudets impulser, vilken uppgift den än har och var den än är placerad. Partisinne får icke finnas i kroppen, utan alla lemmarna sträva efter att noga och med

glädje lyda huvudets order. Se ett ögonblick på din jordiska kropp, på dina händer! Där har du tio fingrar, som alla är individuella men ändå betraktar du dem inte som olika kroppar utan som lemmar, tillhörande samma kropp. Varje finger är sammansatt i en viss ordning med senor, ben, leder, hud och nagel.

Guds Ord föreskriver också hur församlingen skall fungera med äldste och föreståndare. Paulus och Barnabas tillsatte äldste för var särskild församling, där de drog fram, Apg. 14: 23. Vi läser också, huru Paulus uppmanar Titus att i varje stad tillsätta äldste och föreståndare. Tit. 1: 5. Varför skall vi ha en sådan benägenhet att försvåra allt? Varför kan vi ej tro, som det står? Varför skall vi sätta upp stängsel och fällor, när Jesus har köpt oss fria? I ett förmiddagsmöte, som jag bevistade för några söndagar sedan, predikade en broder

om den osynliga och synliga församlingen, och med stor nitälskan talade han om personer, som gick vid sidan om församlingen. Min vän, Ordet talar endast om *en* församling och *en synlig* sådan. Pris ske Gud! Församlingen (kroppen), med Jesus som huvud, är Guds redskap på jorden. I den har Han lagt ned olika funktioner, olika gåvor till de olika lemmarna, var de än är placerade i kroppen. Från huvudet utgår en order till benen: "Gå" och strax går de. Armarna, som också tillhör kroppen, börjar genast svänga med i takt och underlättar gången. Därefter utgår order till armarna: "Arbeta" och strax är benen villiga att bära kroppen fram, så att armarna kan arbeta. Här anges den rätta funktionen för medlemmar i Guds församling. Äger du inte samarbetsvilja och kärlek till de andra lemmarna, så är du *icke* någon lem i Kristi

(Forts. sid. 8)

"Gån ut i hela världen och
prediken evangelium . . ."

Jönköping i augusti 1964.

Käre Midnattsropets läsare.

Jesu nåd och frid!

Nu kommer vi återigen med ett nummer av vår tidning, som är laddad av levande vittnesbörd, om vad Jesus gör och vill.

Det är många underbara ting, som sker runt om i vårt land i dessa dagar. Överallt där Guds fria folk samlas, låter Herren själv sin välsignelse och kraft komma längtande människor till del.

Nu måste vi göra, som det står i Ps. 105:1, "—gören hans gärningar kunniga bland folken." Det verk Herren utför får inte glömmas eller gömmas. Människor måste få reda på, att Jesus lever och verkar. Budskapet måste ut.

Genom det skrivna ordet finns det många uttagna möjligheter. Låt oss bli mer aktiva på detta område.

Genom Ditt stöd kan tidningen Midnattsropet bli ännu bättre. Sänd oss Ditt vittnesbörd kort och koncentrerat, eller vad Du har på hjärtat. Ditt ekonomiska stöd fyller också en stor uppgift, genom att vi kan förbättra tidningen och sprida den mera.

Vi tror, att Du vill vara med nu i Herrens strid. Nu är det mycket att vinna för Guds rike. Jesus är med och vill i fortsättningen stadfästa sitt ord med under och tecken.

Hjärtliga segerhälsningar
Donald Bergagård

Rösten som ropar i öknen

"Vid den tiden uppträdde Johannes Döparen och predikade i Judeens öken och sade: "Gören bättring, ty Himmelriket är nära." Det var om denne, som Profeten Esaias talade, när han sade: Hör rösten av en som ropar i öknen: Bereden väg för Herren, gören stigarna jämna för honom." Matt. 3: 1—3). Vi läser vidare i nästa kapitel om Jesus, att sedan han låtit döpa sig och fått Guds och Andens vittnesbörd, blev han av Anden förd upp i öknen för att frestas av Djävulen. Sedan Han genomgått detta hårda prov, slog Han sig ned i Sabulons och Nef-talims land, trakten åt havet till, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galiléen. Det folk som satt där i mörker fick se ett stort ljus: Ja, de som sutto i dödens ängd och skugga, för dem gick upp ljus. Från den tiden begynte han predika och säga: "Gören bättring ty Himmelriket är nära." Det är i sanning en märklig parallell mellan dessa två genom tiderna största väckelsepredikanter. De hade samma fält som utgångspunkt, nämligen öknen och hedningarnas Galiléen, och ordagrant samma budskap: "Gören bättring ty Himmelriket är nära!"

Vad är en 100-procentig Maranatasjäl? Det är rösten av en som ropar i vår tids öken. En dåre för världen, men salig i Gud, sjunger en sångare. De forna vännerna skakar betänkligt på sina huvuden, och jag hör, som ett eko i fjärran frågan: "Var inte denne baptist?" "Jo, i trettio-tre långa år." "Hur har det gått nu då?" Mitt svar: "Kallad av Gud ut i öknen för att vara en liten röst av den som ropar, och mun åt den Helige Ande som ropar i dag: 'Gö-

Paul Berggren

ren bättring ty Himmelriket är nära.' Ja, närmare än någonsin." Jesus säger: "Kommen ty nu är allt redo!" Maranata, Herren kommer!

Tre år innan jag nåddes av Maranataropet började Herren tala till mig genom drömmar och uppenbarelser på olika sätt, om något som skulle komma. Han talade om något, som skulle komma. Han talade om en brud, som inte var färdig, men som Han ville rusta för bröllop, och om en människoskara ute i världens ökenland som aldrig lyssnar till evangelium. Han talade om en skara, som rusar hejdlöst mot evig förtappelse, och som jag inte gjort något för att rädda, fastän min käre Frälsare gett sitt liv även för dem. Av nåd ville Gud väcka och ge även mig ett tillfälle att tjäna Honom. Jag kan ännu höra Jesu stämma, när en äldre evangelistsyster för snart fyra år sedan vid ett enskilt bönemöte får

ett profetiskt budskap till mig: "Jag Herren skall leda dig på förunderliga vägar som du nu icke känner, men frukta icke, det är min väg och jag skall göra dig till välsignelse." Innan det året gått tillända var allt som förvandlat. Det som jag förut värderat och omhuldat miste plötsligt sin glans. Jag befann mig ute i öknen bland öken roparnas skara med ett brinnande budskap i hjärtat och ett rop på mina läppar: "Se, brudgummen kommer, gån ut och möten Honom!"

Det verk som Herren tagit sig för har aldrig någonsin skett inom ramen för någon yttre och mänsklig glans och fågring. Så som vår Herre Jesus kom i ringhet, föddes i ett stall, vandrade fram bland de fattigaste och ringaste och genom den djupaste förnedring vann den största av alla segrar. Så har Hans verk också i fortsättningen gått fram tvärs emot allt mänskligt förnuft och alla mänskliga beräkningar. Vi kan läsa om den första kristna skaran, femtusen bröder, i Apostlagärningarnas 8 kap. Vilken praktfull församling kunde detta inte vara i Jerusalem till ett tecken för och emot dem som korsfäst härlighetens Herre. Detta ingick dock inte i Gudsplanen. Det står att samma dag utbröt en svår förföljelse mot församlingen i Jerusalem och alla utom apostlarna blevo kringsspridda över Judeens och Samariens landsbygd, där de gick omkring och förkunnade evangeliets ord. Även i den förföljelsen var Herrens hand tydligt med, och vi vet, att denna har haft den allra största betydelse för oss hedningar. Ja, vi

(Forts. sid. 15)

MANOEL DE MELLOs

Sverigebesök — segermöten

Den man som i Brasilien samlar de största lyssnarskarorna till evangeliska väckelsekampanjer, har under juli månad gästade vårt land och talat i stora möten i Stockholm, Göteborg, Norrköping, Örebro, Jönköping m. fl. platser. Manoel de Mello har genom sin bibliska och inspirerade förkunnelse vunnit allas hjärtan, där han dragit fram. Stora lyssnarskaror har samlats och vid en del möten har lokalerna varit fullsatta tre kvart före mötenas början.

Manoel de Mello är en temperamentsfull broder, vars hjärta brinner av en enda längtan: att förkunna det fulltoniga evangeliet till Guds folk och till syndare.

Som förkunnare och folktalare intar Manoel de Mello en framträdande plats i sitt hemland. Den 17 maj i år samlade Manoel de Mello inemot 100.000 människor i ett enda möte. Manoel de Mello, som är ledare för en fri pingströrelse i Brasilien, bestående av 1½ miljon medlemmar, fördelade på 1.500 församlingar, gästade även Lappsveckan under några dagar. Där fick broder Mello sammanträffa med sin gode vän Samuel Doctorian, som tidigare varit i Brasilien och predikat i broder

Mellos stora väckelsekampanjer.

Den som haft förmånen få följa broder Mello och hans tolk, missionär Aldor Pettersson från Brasilien och på nära håll sett vad Gud har gjort genom sin tjänare, kan inte annat än tacka Gud för denne Herrens stridsman. Många är de möten där broder Mello fått vara det redskap Gud använt till själars frälsning, Guds folks förnyelse och sjukas helande.

Broder Mellos besök i Sverige har satt djupa spår efter sig. Hans vistelse i vårt land har varit vad en isbrytare är för de fartyg som skall passera de stora isflaken. Allt hårt krossas, det frusna smälter och vi upplever hur Guds Ord har framgång där Guds helige Ande får verka fritt.

Vi säger till broder Mello: Hjärtligt tack för besöket och ett ännu hjärtligare välkommen åter!

J. T.

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGÅRD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

DOP I GÄVLE

Lördagen den 4 juli hade Maranataförsamlingen i Gävle sin första dopförrättning, då fyra lyckliga vänner döptes. Vi hade hyrt badhuset, som rymmer 400 personer, och det blev snart fullsatt. Många kom säkert av nyfikenhet, men den helige Ande verkade på dem under mötets gång, och man såg, att de greps av budskapet i sång, vittnesbörd och predikan.

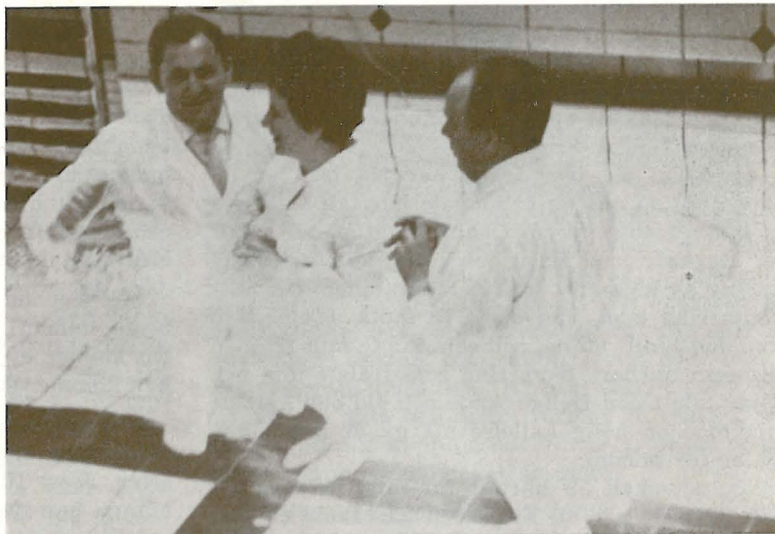
Broder Erik-Gunnar Eriksson, som var dopförrättare, predikade från Apg. 8 om den etiopiske hovmannens dop. Säkert reagerar många mot att ha dop på en så profan plats som ett badhus, men hovmannen sa till Filippus efter sin omvändelse: "Här finns vatten, vad hindrar att jag döpes." De yttre formerna spelar mindre roll. Huvudsaken är att följa Jesus.

Särskilt gripande var det att se två gamla makar, som fått dopsanningen klar. Mannen, som var 73 år, hade båda benen amputerade, men inte ens det kunde hindra honom. Två stycken hjälptes åt att döpa, och vi som hörde honom prisa Gud efteråt förstod, att han inte ångrade det steg han tog.

"Väckelsen är här", sjöngs gång på gång av sångarna, och det var sannerligen väckelseatmosfär i badhuset. Vi tror att elden skall fortsätta att brinna här i Gävle, så att många blir frälsta, döpta i vatten och helig Ande.

"Den som tror och bliver döpt han skall bliva frälst och såsom gåva undfå den helige Ande."

Marita Hammar

*Erik Gunnar Eriksson döper i Gävle badhus.
"De trodde och lät döpa sig."*

Mello i Jönköping

Då missionärerna Manoel de Mello och Aldor Pettersson, Brasilien, besökte Jönköping den 3—5 juli, var det många härliga ting som skedde.

Första mötet hölls i Rådhusparken, där det hade samlats mycket folk trots den kalla väderleken. Mello predikade och sångarna sjöng. På lördagskvällen var Rigolettosalen fullsatt av intresserade och längtande människor. Det var ett mäktigt möte. Flera sjuka kom fram till förbön vilka Gud särskilt hade talat till genom den uppenbarelsens nådegåva, som broder Mello är utrustad med. Gud gjorde under.

Ett stort missionsmöte hölls på söndagseftermiddagen, då Mello talade och visade en film från verksamheten i Sydamerika. Det var gripande att se tu-

sentals människor samlas till ett stort möte på en stor idrottsarena. Hungrande efter verkligheterna från Kristus var det många, som gick hem med tacksägelseämnen och lovade Gud. Vad man där fick se med egna ögon ger ett oförglömligt intryck av, vad Herren gjort i Brasilien. Skaror har blivit frälsta.

På söndagskvällen var det ett mycket starkt och härligt väckelsemöte. Missionär Aldor Pettersson, som också tolkade missionär de Mello, talade och frambar ett mäktigt budskap. Även i detta möte gjorde Herren stora ting. Människor som varit bundna av olika band upplevde att Jesus löste dem. All ära till Honom.

D. B.

Enoch Karlsson:

I ETT ÖGONBLICK

Se, jag säger Eder en hemlighet. Vi skola icke alla avsomna, men alla skola vi bliva förvandlade, och det i ett nu, i ett ögonblick vid den sista basunens ljud. 1 Kor. 15: 51—52.

Alltsedan jag blev frälst har jag haft en levande tro på och en brinnande längtan efter att få möta Jesus i skyn. Denna längtan har vuxit sig starkare med åren, och i dag kan jag säga, att jag av hela mitt hjärta längtar hem till mitt himmelska hem. Jag skall få möta Jesus. Han som dog i mitt ställe, och som köpte mig fri med sitt eget dyrbara blod. Han som frälste mig och döpte mig i den Helige Ande och eld och kallade mig med en helig kallelse att gå ut och vinna själar för honom.

"O, det skall bli härligt för mig, Härligt för Dig, Härligt när vi, Frälsaren kär skola se som han är. Det skall bli härligt, det härligt skall bli."

Detta att Jesus kommer snart, och att Han kommer hastigt, ja i ett ögonblick, borde gripa våra hjärtan och göra oss vakande och bedjande, väntande och längtande varje dag och stund. Vi tycker understundom, att väntetiden blir allt för lång, och att denna förberedelsetid och trolovningstid går allt för sakta. Under tiden vi väntar på vårt saliga hopps fullbordan växer dock kärleken till vår brudgum sig starkare och starkare. Vår längtan blir mer och mer intensiv, ju mer vi närmar oss den stora och underbara dagen, då vi skola evakuera från jorden till himmelen. Om beredelsetiden är lång, går det desto hastigare när vi skall uppräckas. Liksom för Israels barn fordom, när de skulle ut ur Egypten ur trälomshuset, var förberedelsetiden lång, men sedan gick det på en natt att komma i säkerhet. Jesus skall komma i ett ögonblick för att hämta dem, som hava älskat hans tillkommelse. Detta är ett

Förvandlingens ögonblick.

Guds Andes kraft, samma kraft som uppväckte Jesus från de döda, skall förvandla våra förnedringskroppar, så att de blir lika Hans härlighetskropp. Bibeln säger: Om den Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i Eder, så skall Han, som uppväckte Kristus Jesus från de döda, göra också Edra dödliga kroppar levande genom sin Ande, som bor i Eder. Rom. 8: 11.

Guds Ande i oss kommer att förvandla oss i ett ögonblick. Vi vet inte var vi befinner oss den da-

gen eller stunden. Kanske är vi på ett saligt möte eller i våra hem eller på arbetsplatsen. Ett är dock säkert. Vi skall bli förvandlade och det i ett ögonblick. Min käre vän, den som bär det kristna namnet är väl inte så upptagen med detta jordiska, så att hon glömmer det viktigaste nämligen att leva i förnyelse. Då kan den dagen komma oförtänt uppå.

Sök Andens olja nu min vän, och stå redo för brudgummen! Var vakande i trons förbund, ty Du känner ej dag och stund. Ett är dock visst, han kommer snart. Då gäller det att allt är klart.

När man ser ut över kristenheten i dag, då kan man fråga sig: "Hur är det med deras längtan efter Jesu tillkommelse och slutfrälsningen?" Många har slagit ned sina bopålar allt för fasta i jord och värld. I stället för att avlägga allt som tynger, jaga mot målet och segerlönen, tävlar man om vem som har den finaste villan, den flottaste bilen eller sista modet i klädväg. Allt skall vara tip-top. O vad det jagas och jäktas i tiden. Bibeln talar ju också om, att det skall vara så i den yttersta tiden. Det timliga skall ha första platsen som på Noa tid. Läs Matt. 24: 37—39, läs också 2 Tim. 3: 1—5. Där beskriver Paulus hur människorna skall vara i tidens ände. De skall älska vällust mer än Gud, de skall hava ett sken av gudsfruktan men skall icke vilja veta av dess kraft. Paulus säger: Vänd Dig bort från sådana. Gud har inget emot att vi har det bra på alla sätt, men när detta jordiska blir en snara för oss, som vi fastnar i och när kärleken till världen tager övervalde, då har vi inte mycket kärlek över till vår brudgum och vän. Då kan vi inte säga, att vi älskar Hans tillkommelse. Då har vi gjort som Demas, som fattade kärlek till denna världen och övergav Paulus. Vad blir då följden för oss? Vi blir kvar här nere i denna onda värld, medan de som är redo går in i bröllopssalen och dörren stänges igen.

Jag tackar Jesus i dag, för att jag inte blivit uppslukad av jord och värld som många materialister i denna tid. De har likt Kora, Datan och Abiram, som inte ville veta av någon myndighet och som satte sig upp mot Mose och det allvarliga och genomträngande budskapet som han bar fram, blivit uppslukade av jorden och det materiella. Läs 4 Mos. 16 kap.

O, vad det är viktigt, att vi är med i den förståndiga skaran, som söker Andens olja, som först söker Guds rike och Hans rättfärdighet, och som tager vara på Herrens Ord. Då skall Han taga vara på oss. Då står vi inte självbedragna det ögonblick Jesus kommer, som också är ett

Avslöjandets ögonblick.

Då blir det avslöjat, i vilken skara jag var med, i den förståndiga eller den oförståndiga. Den skara som ingen olja hade, eller den skara som tog olja med sig i både lampa och käril och gick ut för att möta brudgummen. Då är det för sent att göra sig redo. Det skulle man tänkt på i god tid. Det är en sådan viktig sak att vara väl förberedd att möta den älskade brudgummen. Därför fråga: "Är jag bland de visas hop, som sökt och undfått Andens dop?" Med mindre kan Du ej bli nöjd, ty lampan brinner ej med fröjd, förrän den fylld med olja är och även kärlet, som Du bär. Nu finns det olja att få. Nu kan vi få uppleva förnyelse, så att kärleken till Jesus blir överflödande och vi säger med Johannes: Kom Herre Jesus. Mina kära vänner som läser detta vittnesbörd. Låt oss alla bli förståndiga. Ingen får slöa till och taga det lätt med förberedelsen till mötet i skyn, nu då vår brudgum står för dörren. Midnattsropet ljuder: Herren kommer! Dyrköpta själar skall räddas för himmelen. Guds barn i alla läger skall uppleva dopet i Den Helige Ande och eld. Nu är det inte fråga om vilket samfund jag tillhör i första hand. Alla är vi Guds barn genom tron. Alla som tillhör Gud och tjänar Honom allena och väntar honom på himlens skyar. Brudeskaran tages ut ur världen och ur den bekännande kristenheten. Hon kommer upp

ifrån öknen stödd på sin vän. HV 8: 5. Alla andra stöd har fallit. Hon har Jesus, och det räcker. Under tiden vi väntar på vår brudgum, står vi Herrens trogna vittnen fram med ett fulltonigt kärlekens evangelium. Inte för att hugga huvudet av varandra med Andens svärd, ty då blir vi själva halshuggna en dag. Nej, Herren skall försvara dem, som lider oförskyllt. Det visste David. Därför säger han: "Strid mot dem som strida mot mig." Ps. 35: 1. Herren strider bättre än vi.

Vi skall försvara och befästa evangelium. Vi skall kämpa för den tro, som en gång för alla är överlämnad åt de heliga. Då skall Herren strida för oss. Alla kristna för övrigt som är med i kampen, som är med och vinner själar för himmelen. Låt oss komma med ansvar till mötena. Inte för att få men för att ge. All egoism och kärlekslöshet och partisinne skall bannlysas från den kristna skaran, som väntar Jesus. All storhet vare fjärran ifrån oss. Låt oss istället vara ödmjuka och akta den andre förmer än oss själva. Då skall Jesus upphöja oss. Då är vi också redo, när det stora ögonblicket är inne.

Hemfärdens ögonblick då Jesus, honom vi har tjänat, älskat och väntat, kommer ned för att möta oss i skyn. Då bär det iväg till vårt rätta hem, till staden där ingen natt mer skall vara, ingen plåga och sjukdom eller sorg av något slag, ty det som förr var är då förgånget. Tack och lov! Då skall vi alltid få vara hos Herren. Genom alla evigheters evighet skall vi prisa Lammet, som köpte åt oss Gud med sitt blod. Vi skall få se Jesus. Det blir det största av allt. Ja det är värt att löpa på vädjobanan här, det målet himlen är, det målet himlen är. Amen!

Ropet i natten: **MARANATA!**

I Jerusalem levde vid tiden för Jesu födelse, en rättfärdig och from man som hette Simon. Det står om honom att han väntade på Israels tröst, och att Helig Ande var över honom. Denne Simon begynte profetera om Jesus: "Se, denne har blivit satt till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som skall bli motsagt."

Vi lever i en tid då många Guds barn genom Maranataropet låter sig väckas och får

sin längtan uppfylld. För många blir det också ett tecken, som man motsäger, och för sådana blir det till fall. Ja, så har det alltid varit. De gensträviga har alltid varit motsägare mot Guds svar till de bedjande lärjungarna. Man säger sig tro på Jesu snara tillkommelse, men när det gäller Maranataropet: Kom, Herre Jesus, då är det ett tecken som man alls inte kan ha fördrag med.

För min del är jag innerligt

tacksam till Gud för att detta rop kom till min själ och blev ett härligt segerrop. Tack och lov. Jag vet att det är många med mig som fått uppleva samma härliga nåd. Pris ske Gud för att skaran växer dag från dag. Han har låtit det bli en kedjereaktion av rop till rop. Amen. Halleluja!

När anskriet ljuder: "Se, brudgummen kommer", då är det för sent att göra sig redo.

(Forts. sid. 9)

VÄCKELSE – UNDER – TECKEN

Det drar sig samman till valtider, och folk samlas för att lyssna till, vad som står på valprogrammen. Den som står för Jesus och Guds rike har ett ganska späckat program och fullt upp att göra året runt. Vecka efter vecka ställs människor inför de eviga verk-

ligheterna.

På bilden ovan ses en stor skara människor i Rådhusparken, Jönköping, som samlats för att lyssna till Maranataförsamlingens friluftsmöte. Flera välbesökta friluftsmöten har hållits under sommaren.

Vid detta möte, varifrån bilden är tagen, talade Arne Imsen om de kristna och politiken. Han vände sig till allt Guds folk och uppmanade till att samlas kring det mest väsentliga — "himmelrikets politik". Erik Gunnar Eriksson, Donald Bergagård och sångarna

medverkade. Många kända profiler i stadens och länets ledning var där och lyssnade. Det lönar sig att gå ut med evangelium till folket. Människor, som aldrig sätter sin fot i en möteslokal, får här sitt tillfälle att höra Jesu frälsande budskap. d b

FÖRSAMLINGEN...

(Forts. fr. sid. 1)

kropp, men pris vare Gud och Lammet. Är du född på nytt, äger du kärlek till bröderna och systrarna, då är du också född in i församlingen, och är du född in i församlingen hör du när Jesus talar. Så länge du böjer dig i lydnad för den rösten och handlar i tro, kan du inte gå vid sidan om församlingen. "Nej, låtom oss oryggligt hålla fast vid hoppets be-kännelse", Hebr. 10: 23, "ty den som har givit oss löftet, han är trofast. Låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar; låtom oss icke övergiva vår församlingssamfund, såsom

somliga hava för sed, utan må vi förmana varandra — detta så mycket mer som I sen, huru 'dagen' nalkas."

Ack, hur många partisinnade och egenrättfärdiga människor har inte använt detta ord att värna om sina egna förutfattade meningar, och detta fastän brevets författare i de följande verserna tydligt och klart skriver, att det gäller övergivandet av Kristus. I vers 26 i samma kapitel står det om att med be-rätt mod synda, i vers 29 att förtrampa Guds son och akta förbundsblodet som orent, i vers 35 att kasta bort sin frimodighet och i vers 39 att draga sig undan. Mina kära, älskade bröder och systrar, hur skulle vi kunna övergiva församlingssamfundet, när vi älskar Jesus,

när vi längtar och trängtar att få göra något litet för Honom, som har gjort allt för oss. Nej, och åter nej, vi vill inte övergiva utan församla till församlingen och inte förskingra, som somliga menar. Ingen verklig "maranata-vän" önskar splittra eller sarga en annan lem i kroppen, utan vi vill på nytt tända eld på rykande vekar, vi vill se syndare vid korset och uppleva den tillväxt, som står omtalad i Apg. 2: 41—44: "De som togo emot hans ord läto döpa sig." Halleluja, det är underbart att se, hur avfällingar och syndare kommer och vill uppleva gemenskap med Jesus. Detta är bara början. Vi tror på större segrar, pris ske Gud! Vill du vara med om detta, då har du inte tid att sova längre eller sitta

som bänkfullnad i en kyrka utan stå upp och tag på dig hela vapenrustningen. Jag säger inte: gå över till Maranata. Strid för hela sanningen och pruta inte av på något av vad Ordet säger. Tro på löften, ty Guds löften, så många de äro, hava i honom fått sitt ja, därför få de ock genom Honom sitt amen, på det att Gud må bliva ärad genom oss. 2 Kor. 2: 20. Var frimodig, ty Herren står dig bi. Det verk som Han har påbörjat skall Han också fullborda. Vi förfalskar ju icke av vinningslystnad Guds Ord, såsom så många andra göra, utan av rent sinne drivna av Gud förkunna vi Ordet i Kristus inför Gud. 2 Kor. 2: 17.

Karl-Gustav Johansson

ROPET I NATTEN...

(Forts. fr. sid. 7)

Må vi alla som Maranatavänner lyda Jesaja uppmaning: "Stig upp på ett högt berg, Sion du glädjens budbärarinna, häv upp din röst med kraft, Jerusalem, du glädjens budbärarinna, häv upp den utan fruktan." Säg till Jesu vänner: "Se, där är eder Gud." Ja, Herren kommer med väldighet och Hans arm visar sin kraft. Se, Han har med sig sin lön och Hans segerbyte går framför Honom. Ja, undrens Gud lever. Han tar sig an det svaga, det som ingenting är och Han gör allting nytt, så att det bliver ett ämne till lovsång på jorden. Halleluja!

"Lita nu på Hans segerrika hand."

Han den vännen god, som oss köpt med sitt blod. Lita nu på Hans segerrika hand.

Mel.: Tag emot den gudomliga kraft.

Josef Hellman

BED FÖR:

- Ofrälsta, nära och kära
- Församlingen och predikanten
- Sjuka och lidande
- Starkare väckelse
- Konung och överhet

ERIK GUNNAR ERIKSSON berättar om:

HÄRLIGA LOGMÖTEN

Här ses en skara mötesbesökare på den lövade logen hos Erikssons i Kärrsjö.

(Några mil från Örnsköldsvik.) Det blev en norrlandskonferens.

Andra veckan i juli hade vi glädjen av att få samlas till en serie härliga logmöten i Norrland. För min personliga del var det en stor upplevelse att få komma hem till Kärrsjö på fars loge och där få vittna om den frälsning, som förvandlat mig och alla dem, som mött

Honom, världens Frälsare Jesus Kristus.

Det var hemma i Kärrsjö jag första gången mötte kallelsen att uppleva frälsning. Redan från späda år hörde jag min mor bedja för min och hela familjens frälsning. Hon talade om för mig, att jag redan från

moderlivet var överlämnad i Herrens hand, för att Han skulle bruka mig i sin tjänst. Jag förstod inte då vad det innebar, men när jag möttes av kallelsen till frälsning, förnam jag, att Herren ville använda mig som ett vittne i sin tjänst. Många år hade jag slösat bort i främlingslandet, men en dag fick jag nåd att svara mitt ja till Honom, som förmår att frälsa från alla synder och ge människan frid i hjärtat.

Några år har gått sedan dess. Många har undrat, vad som skedde, när jag lämnade mitt arbete och gick ut som ett Herrens vittne, för att förkunna det gamla evangeliet, som är en Guds kraft till frälsning och frigörelse för bundna människor.

När jag tillsammans med Donald Bergagård, Berta och Gösta Svensson och ett flertal unga evangelister fick samlas hemma på logen till en veckas seriemöten, var det med stor glädje i mitt hjärta, som jag såg, att det kväll efter kväll

Många sökte sig fram till förbön. Herren fyllde behoven.

samlades en stor skara människor för att lyssna till budskapet om Jesus. Jag förstår att Norrland är öppet för väckelse. Gud vill göra under idag! "Hela landet öppet står."

I vårt första möte fick vi hjälp av Manoel de Mello och Aldor Pettersson. En härlig trosförkunnelse gjorde, att många i eftermötet sökte sig fram till förbön. Många sjuka och längtande mötte Gud och upplevde kraften till förnyelse och helbräddagelse.

Erik Gunnar Eriksson

En jublande sångarskara deltog i logmötena i Kärrsjö.

Beställ ett eller flera exemplar NU!
Använd beställningskupongen nedan.

Nu är den här

ARNE IMSENS BOK

"I världen, men ICKE AV VÄRLDEN"

AXPLOCK UR KAP-RUBR.

- Statskontrollerat kyrkoliv eller levande kristendom?
- Individens frälsning eller samhällets reformering?
- Vad har kristendom med politik att skaffa?
- Avfallets yttringar.
- Konventikelplakatets anda lever.
- Namnlistor eller Kristusbrev?
- Hednisk, namnreligiös eller kristen extas?
- Trons offer och otrons.
- Guds svar: VÄCKELSE!

i världen
men
icke av
världen

av arne imsen

EN MARANATA-BOK

Klipp ur kup. här

Adressförändring.
Missionärerna
Doris och
Ernst Höglander
Caixa postal 2032
MARANATA
Belo Horizonte
Minas
Brasil

BESTÄLLNINGSKUPONG

Var god sänd mig mot postförskott ex. "I världen, men ICKE AV VÄRLDEN" à 6:50 per ex. (3 ex. portofritt.)

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

(Skriv tydligt, klipp ur kup. och posta den NU!)

Adressen står angiven på baksidan av kupongen.

Mitt vittnesbörd:

FRÅN MÖRKER OCH FÖRTVIVLAN TILL LJUS OCH LYCKA

Efter att ha levat ett liv djupt ute i syndens träsk fick jag den 1 september 1963, 20 år gammal, uppleva det största under, som en människa någon sin kan uppleva.

Denna söndag lyckades mina varmt troende föräldrar övertala mig att följa med på ett Maranata-möte i Jönköping. Jag hade varit på några sådana sammankomster förut, och hade fäst mig vid den livfulla sången och musiken samt den spontana glädje och frimodighet, som de omtalade maranatavännerna visade. Mina kamrater och jag tyckte inte alls, att det var så tråkigt här, som man föreställde sig religiösa sammankomster i allmänhet.

Just detta möte hade "Nådens Herre" utvalt som en väckning för min döende själ. Det brinnande budskapet, om hur Gud en gång i sin oändliga kärlek till människorna offrade sin enfödde Son för att friköpa oss från synd och värld och försätta oss i frihet och glädje i

all evighet, träffade mitt hjärta som stingande pilar.

Under de gångna åren hade jag åtskilliga gånger i förtvivlan funderat över livets mening, men jag fann ingen lösning. Allt tycktes mörkt och hopplöst. Tillvaron var för mig ett ständigt jagande efter lycka. Från arbetsplats till arbetsplats, från nöje till nöje sökte jag, men ingenstans fann jag någon inre ro och tillfredsställelse. Tvärtom, satans bojor fjättrade mig allt hårdare, och syndens snälltåg förde mig snabbt mot en säker undergång. Ära vare Gud, jag fann dock nödbromsen. När jag i eftermötet såg den glädjestrålade sångarskaran, som av hela sitt hjärta sjöng ut sitt jubel till sin dyrbara Jesus, bröts satans makt över min vilja. När jag blev tillfrågad om jag ville bli frälst, svarade jag: *Ja*.

Vid första bänken kastade jag av min syndabörda och fick istället mottaga den underbara frälsning, som Jesus vann åt

oss med sitt dyrbara blod på korset. All tuffhet smalt bort som snö i solen och ersattes av en underbar frid och glädje. Efter denna dag har jag fått uppleva att Guds Ande är synnerligen verksam. Efter drygt en vecka blev jag andedöpt och fick börja prisa min underbara Frälsare på främmande tungomål. Halleluja! Gud har så levandegjort Ordet för mig, att jag längtar efter att få komma hem från mitt arbete och läsa Bibeln.

Min högsta önskan är nu att vittna om Jesus och Hans dråpliga gärningar och därigenom försöka vinna andra människor för Guds rike. Jag vill till sist uppmana alla, som lever i synd och mörker: Vänd om till Jesus medan Han kärleksfullt kallar er. Detta är enda lösningen på livets gåta. Vänta inte! I dag ljuder midnattsropet över Sverige. Maranata! = Herren kommer!

Curt Johansson
Jönköping

Till MIDNATTSROPET

Box 578

STOCKHOLM 1

TÄLTMÖTEN

I VÄNERSBORG

på CIRKUSPLATSEN
vid Edsvägen under tiden
25/8—30/8.

Medverkande:

Tage Nilsson, Arne Imsen,
Enoch Carlsson och Helge
Berntsson m. fl. Sångare.

Välkomna!

Mitt vittnesbörd:**"Herren är min herde"**

"Herren är min herde, mig skall intet fattas, Han låter mig vila på gröna ängar, Han för mig till vatten där jag finner ro, Han vederkvicker min själ, Han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull." Ps. 23: 1—3 v. Jag har varit frälst i 21 år, och jag har fått nåd att gå denna rätta väg som leder till det himmelska hemmet. Herren har i sin nåd hållit mig intill sig alla dagar. Han känner till hjärtats längtan, och Han har även tillfredsställt denna längtan, så att jag fått del av Hans ömma kärlek. Jesus är trofast. Han söker rike, och Hans kärlek når oss alla. Han är vår himmelske brudgum, och som Hans brudsjälar vill vi leva och umgås med Honom. Många, som säger sig vara troende, står många gånger främmande för en sådan sak som pånyttfödelse och uppfyllelse av den Helige Ande. De kristna lever ett hemligt liv i Kristus, och Kristus lever i oss. Tack, Gud, att den nya människa, som bor i oss, skall ikläda sig den himmelska renade kroppen, då Kristus kommer för att hämta oss till sin himmelska härlighet.

Denna dagen väntar vi med glädje på. Därför är vår målsättning hög och vår framtid ljus. Vi får en gång flytta till det nya landet, som Johannes såg i sin syn på ön Patmos. Hur härligt såg inte Johannes den nya Jerusalemsstaden i detta nya land. Dess murar var gjorda av jaspisträ. Ett underbart, härligt land med gator av renaste guld. Detta är överflöd och lycka.

Jag älskar alla troende i alla trossamfund, men ändå har jag nu ett särskilt tack till Herren

för denna kära Maranata-rörelse. Jag har haft tillfälle att i två och ett halvt års tid vara med, och från allra första början märkte jag, att detta var vad jag sökt.

Det är många, som förföljer och ogillar Maranata, men även det är enligt Bibeln. Ty Jesus sade: "Att om världen hatar er, så vet, att den har hatat mig före er." Han fortsätter och säger "att tjänaren inte är större än sin Herre".

Guds ord lovar, att klarhetens Ande vilar över oss. Det känns också på mötena i Maranata.

Vem hinner ännu utöka de utvaldas led, ty när den sista är inne, då är de utvaldas antal fyllt, och porten stängs och Kristus söker sin brud.

Jag tackar Gud för många, många flitiga arbetare i Maranata, som arbetar för rörelsen. Herren signe edert evangeliska arbete framledes. Snart gryr den stora dagen, då lönen betalas. Edert arbete är icke förgäves.

Jag beder för denna rörelse, och innesluter mig själv i edra böner. Så vill jag även tacka

för att Gud välsignat mig på Maranata-mötena. Jag har fått känna, att jag är ett med eder i Helig Ande, och det är mera, än att bara vara medlem i ett trossamfund detta att känna den andliga gemenskapen.

Vi har ofta fått vara under en öppen himmel, och vi har fått kontakt med vår himmelske Fader och tronen, på vars högra sida Jesus sitter.

Pris ske Gud!

Syster i Herren
Hilja Mäkinen
Jönköping

BIBELSKOLA i Stockholm

Tid: 26 OKTOBER—22 NOVEMBER 1964

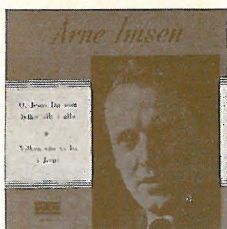
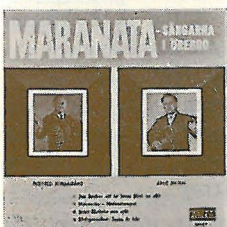
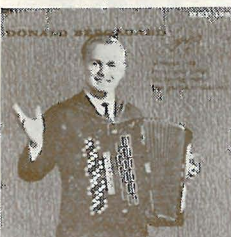
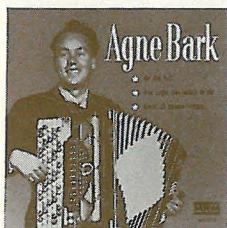
Du som längtar att bli bättre rustad och mera orienterad i Guds ord — evangelister och predikanter samt andra intresserade — hälsas hjärtligt välkomna.

Flera Herrens vittnen kommer att undervisa i de mest aktuella ämnen.

Skriv till: BIBELSKOLAN, Maranataförsamlingen, Box 578, Stockholm 1.

Hör — sprid evangelium

genom dessa andeinspirerade grammofoninsjüngningar

Förmånserbjudande!

10 Grammofonskivor 10:-
st. per mån.

För att ge alla vänner tillfälle att snabbt och effektivt sprida MARANATA-budskapet vidare, sänder vi Er 10 särskilt utvalda grammofonskivor till påseende med full returrätt inom 8 dagar. Denna utsökt förnämliga skivserie får Ni köpa för endast 100: — + oms och porto. Ni får gärna dela upp betalningen. Förslagsvis 10: — per månad.

MREP 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

MREP 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus, med dig vill jag leva här/Vi har ett underbart hem/Jesus är densamme. Sång av Donald Bergagård.

HEP-145. Mäktiga ting/Jesus min sång/Ett härligt möte/Det gamla evangeliet. Sång av Donald Bergagård.

MREP 7. Jag har en frälsare/Väckelsen är här/Seger i Jesus/Lossa båten från land/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång: Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MREP 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Duettsång av Vetlanda-Systerna.

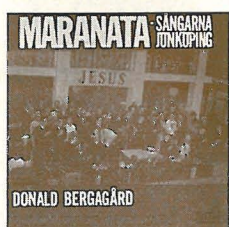
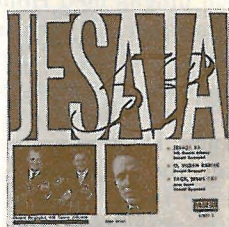
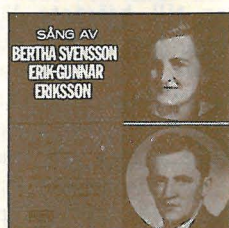
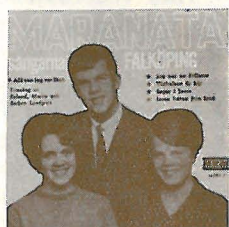
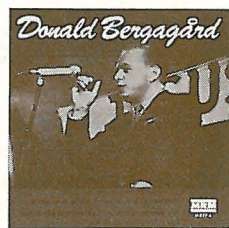
MREP 5. Frälst från evig död/Hur innerligt Jesus mig älskar/O, hur jag längtar att se staden/Tror du Jesus är densamme. Sång av Bertha Svensson och Erik Gunnar Eriksson.

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata — Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MREP 6. I mitt hjärta där finnes en längtan/Det vandrar en i Judéens land/Vilken dag det ska bli/Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Jönköping.

Klipp här och sänd in kupongen i dag.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie till påseende med full returrätt inom 8 dagar. Önskar jag behålla skivserien betalar jag 10: — per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga 10 skivor löser jag dem med 10: —.)

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till: FÖRLAGET MIDNATTSROPET, Fack 583, Jönköping.

RÖSTEN AV EN...

(Forts. fr. sid. 3)

har i sanning fått uppleva stora välsignelser av deras nöd och svårigheter.

Vad betyder nu detta rop och varför är omdömet så negativt i de flesta fall. Hur ofta hör man inte mängdens skri: "Villfarelse som till varje pris måste stoppas." Ja, för min egen del har jag vunnit fullkomlig klarhet. Det skulle ta för stort utrymme att ge ett uttömmande svar, men jag kan sätta en rubrik över svaret: "*Maranata är ett tidstecken!*" Ett av de många. Huru gripnen blir man inte när man ser och ger akt på innehållet i Jesu alla tal, då Han gick på vår jord. Allt rörde sig omkring ändamålet för Hans kommande hit och särskilt omkring förutsägelserna om avslutningen av tidsåldern och resultatet av människornas ställningstagande till Honom. O, att alla som en gång gått ut för att möta Honom, och som tagit Hans beaktelse på sina läppar, i dag insåg vad Guds klocka är slagen. O, vilken rörelse och vilket uppvaknande det skulle bli i en hast. Vilka uppgörelser och vilken skilsmässa från världens ande det skulle bli. Jag vill endast här i korthet peka på ett uttalande av Jesus. Läs Luk. 21: 29—33. "Och Han framställde för dem en liknelse: Sen på fikonsträdet och på alla andra träd, när i fån se att de skjuta knopp då veten I av Eder själva att sommaren är nära, likaså när I sen detta ske då kunnen I veta att Guds rike är nära."

Vi vet alla att fikonsträdet är en bild av Israel, och vilken kristen har inte sett, hur det har knoppats. I 32 versen säger Jesus: "Sannerligen säger jag eder, detta släkte skall icke förgås förrän allt detta sker.

Vilket släkte? Jo, det släkte som ser fikonsträdet knoppas. O, kära Maranatasyskon, stanna inte på slätten. Vår färd går via öken till himlen och inte tillbaka till ett verk som uppbyggs av människor och allieras med världen. Vårt ökenrop Andens och brudens: Kom! är av tvåfaldig betydelse. Det är ett rop till krymplingarna från gränden, dessa som skulle fylla tomrummen i bröllopssalen och ett rop till vår brudgum och vän. Maranataropet — Du VAR HERRE KOM! Amen. Kom Herre Jesus!

En av de stora frågor som möter oss i dag när vi tagit plats i den föraktade hopen är denna: "Är det nödvändigt med allt detta oväsen i edra sammankomster", eller "kan Gud välsigna någon under sådana former av gudstjänst?" Dig vill jag svara: Skulle Gud ha ändrat sig så att Han inte längre vill höra lovsång och jubel från dem som vill ära och upphöja honom i all evighet? Aldrig, Gud förändras inte och ett frigjort folk kommer att upphöja Honom i evigheters evigheter. I 2 Krön. 5: 13—14 läser vi ett litet avsnitt som gott kan liknas och jämnställas med ett äkta Maranatomöte. Vi läser: "Och trumpetblåsarna och sångarna stämde på en gång och enhälligt upp Herrens lov och pris, och när man lät trumpet och cymbaler och andra instrument ljuda och begynte lova Herren, därför att Han är god och att Hans nåd varar evinnerligen, då blev huset uppfyllt av en molnsky, så att prästerna inte kunde stå där och göra tjänst, ty Herrens härlighet uppfyllde Guds hus." Självt är jag inte särskilt högljudd, men visst vill jag vara med bland skaran som lovar Herren. Han har ju frälst mig och gett mig den eviga glädjen. Många säger: "Detta behöver vi inte.

Vi är också frälsta och tillhör den församlingen. Vi har en framstående väckelsepredikare och en förnämlig sångarskara och allt går sansat och stilrent till. Dessutom är man biografägare och blir mötet långt och tråkigt skyndar man hem till TV:n och tar del av idrottsresultaten, för dessa måste man ha kännedom om för att kunna ta del av det allmänbildande samtalsämnet på arbetet dagen därpå. En nära anhörig, som tillhör en kristen församling i Mellansverige, sände mig i vintras ett kort från Innsbruck, där han med sin hustru varit med och hejat fram världsmästarna på skidor. O, vilket andligt mörker! Var säker om att djävulen ler, när han ser alla dessa korsmärken på de s. k. kristnas hustak. Ja, säger du kanhända, så farligt är det väl inte. Man behöver väl inte se allt elände som kommer. Det finns väl program som är lärorika också och så gömmer man sig gärna bakom ett några minuters program som heter Aktuellt. Sedan kan man få höra deras barn från 5 år och uppåt med inspiration tala om dessa tuffa hjältar som kan skjuta ner ett halft dussin på några sekunder. För den kristne borde endast en sak vara aktuell i dag, nämligen att göra sig redo för bröllopet. Ära vare Gud, i dag är frälsningens dag och nu ljuder det sista väckelseropet med kraft. Ja, nu hörs det ett skri: "Gör dig redo!" Det står, att i en stund då man inte menar det, skall Han komma. Ökenropet ljuder i dag: Jesus kommer snart!

Paul Berggren

SPRID
denna
tidning

Karl Treard:

MARANATA

Ordet Maranata har under de allra senaste åren kommit i blickpunkten, både inom vårt land och långt utom dess gränser, ja, nära nog över hela världen. Det har väckt till liv diskussioner, onödiga tycks det, eftersom ordet ifråga är lika gammalt, ja, äldre än vår Bibel. Det borde väl ha observerats, i synnerhet av dem, som säga sig vara kristna, men också av andra som läser sin Bibel. Ordet Maranata återfinnes redan i det Syrokaldeiska språket, uppdelat i två ord "Maran ata" och betecknar något kommande — framförliggande. I den form det förekommer i 1 Kor. 16: 22 betyder det "Du, vår Herre, kom", men sammanskrivet, så som det nu användes, kan det utläsas "Herren kommer". Inom den religiösa rörelse, där det nu aktualiserats, hälsar man också varandra med "Maranata", vilket synes mig betydligt innehållsrikare och värdefullare än ordet "hej", som sannerligen inte talar om någon samhörighet. Den grekiska grundformen för ordet hej är ju ordet "ai", vilket ger betydelsen bort härifrån, ett utrop av ovilja, avsky. Detta om ordet och dess betydelse.

Som kristen väckelserörelse under namnet Maranata, har den mötts av samma motstånd som alla andra tidigare. Redan Kristus själv möttes ju av sin samtids strängaste religiösa parti, fariséerna, med ett kompakt motstånd. Så har alla kristna väckelserörelser tiderna igenom fått röna motstånd och förföljelse, häftigast från dem som i förväg burit det kristna namnet. Historien upprepar sig oavslutligen. I vårt land kan man ju peka på t. ex. baptismens framträdande. Det blev landsförvisning och det blev fängelse med vatten och bröd för pionjärerna. Vem var det som igångsatte detta? Myndigheterna gick kyrkans ärenden, biskopar och präster trodde sig tjäna Gud på det sättet. Pingströrelsen, som kom till vårt land i nittonhundratalets tidigaste år, hade stora svårigheter att kämpa med. Det är väl frågan om den ännu kommit igenom den misstro, som andra samfund ännu hyser om dess berättigande.

I dag är det dock just den väckelserörelse, som går under namnet Maranata, som utgör målet för alla giftiga pilar från olika samfund och inte minst från pingströrelsen — eller ska vi säga — pingstvännerna. Man har glömt sin egen begynnelse. Var den så olik Maranata då den kom? För den som var med på den tiden, står det tämligen klart att beteendemönstret är detsamma då det gäller upplevelserna: Tal i tungor, profetia och helbrägdagörelse, Andedop med andliga

nådegåvor. Allt av saker och ting som upprepas i dag i den världsvida väckelserörelse, som går under namnet Maranata.

I vårt land beskylls Maranata för att splittra de kristna. Inte minst har Levi Petrus utslungat sådana beskyllningar i sin tidning Dagen. Vad säger han då om splittrare på 1920-talet? Jag tillåter mig citera ett avsnitt ur hans predikosamling "Gud med oss", tryckt 1931 på Häroldens tryckeri. Han säger där: (sid. 252 från rad 1)

"Men vad lär oss erfarenheten? Den lär oss, att när kristna blivit så slöa, att de kunna gå med på vilka religiösa teorier som helst, så ha de icke vunnit några segrar i Guds värld. Nej, aldrig. Men de brudesjälur, som under olika tider funnits ha alltid lämnat formalismen bakom sig och gått upp ur öknen. Men då ha brudeskarorna fått heta sekter och *splittringsrörelser*. (Kursiverat av mig.)

Jag säger, som jag förut sagt för någon tid sedan: "Gud vare tack för de män, som splittrat. Gud vare tack för Luther, att han vågade bryta med påven och splittra. Gud vare tack för Hans Nielsen Hauge, som vågade bringa splittring i den ökenliknande norska statskyrkan. Gud vare tack för — — — alla dessa härliga, gudfruktiga människor."

Nu har ju L. P. enligt sin egen deklaration "ändrat åsikt" flera gånger. I stället för att predika evangelium, heter det nu att tala politik. Enbart i Dalarna har ett flertal pingstpastorer engagerats i det av honom bildade partiet. Det är mot detta politiserande inom församlingarna som Maranata vill vara en ropandes röst.

Man kan fråga sig huruvida i valrörelsen och dess föredrag tal i tungor skall ljuda, profetiska budskap skall frambäras och människor bli frälsta, sjuka bli helade o. s. v. Man talar om de kristnas enhet. Hur skall detta bli möjligt, då *ett* kristet parti står i motsattnförhållande till ett annat. I den förut citerade boken heter det om politiken på sidan 583 rad 13: "— — — Jag är säker på att av den förste du träffar i riksdagen skall du få höra att den andre är en lögnare, som man inte kan ha något förtroende för. Ett faktum är, om man undersöker politiken i vår tid, vilken härva av bedrägeri det är på många håll och hur mycket osanning." Men som tidigare sagts, man byter åsikter.

Aposteln Paulus talar om församlingen som "sanningens stödjepelare och grundfäste". Det kan *aldrig* politiken bli.